COMISII... DECLARAŢII... PÎNĂ CÎND?

Ascultînd ieri discuţiile din Parlament în problema Transnistriei mi-am adus aminte, fără să vreau, de o banală anecdotă din lumea pescarilor. O reproduc pe scurt. Acţiunea are loc în apele furtunoase ale Pacificului. Şi, cică, s-a întîmplat odată să se afle la pescuit pe acolo două pescadoare - unul sovietic şi altul japonez. Se vedea de la o poştă că nava sovietică era o dărăpănătură, iar cea niponă, din contra, avea motoare puternice şi era înzestrată cu fel de fel de aparate moderne (computere, sisteme radar etc.). Aceasta fiind situaţia, era şi firesc că primii mai mult se chinuiau cu întinsul mrejelor, fără a prinde mult peşte, în timp ce japonezii depistau lesne locurile cele mai bogate şi se alegeau de fiecare dată cu o pradă frumoasă.

Într-un cuvînt, deşi pescadoarele pescuiau în aceeaşi apă, unii se bucurau, alţii rămîneau buzaţi. La un moment dat, pe cînd ambele vase s-au apropiat pe cît se poate unul de altul, comandantul japonez, cu un zîmbet ironic pe faţă, strigă printr-un portavoce celor de pe vasul sovietic: "Nu cito, ne idet riba... Delai sobranie..."

Gluma-i glumă, dar cît se poate să ne tot prefacem că nu înţelegem ce se petrece pe această palmă de pămînt, numită atît de frumos - Moldova suverană şi independentă, proaspăt membru al O.N.U. În partea stîngă a Nistrului banditii-venetici se înarmează cu cele mai moderne arme, cu tanchete şi tancuri. În acelaşi timp, Ministerul de Interne al R.M. nu poate obţine pentru poliţişti decît nişte pistoale şi cîteva automate. Gardiştii şi cazacii ucid pe moldovenii de acolo, noi le răspundem la toate cu "declaraţii" şi "comisii". În momentele, cînd părea că poliţiştii erau pe cale să facă ordine în stînga Nistrului, conducerea republicii bătea din nou în retragere. Conciliere, ce mai vorbă! Au fost o dată "întinse mregele" şi prinşi criminalii (Smirnov, Pologov şi alţii), pentru ca nu mult după asta să fie eliberaţi, făcînd într-un fel din ei "eroi" ai închipuitei republici... Conciliere i s-a zis şi acestui act fricos. În fine, am ajuns la ce am ajuns. Banditilor le-a venit pe plac jocul cu armele de foc, şi, cu zi ce trece, se săvîrşesc tot mai multe omoruri, iar noi ne indignăm numai, războindu-ne cu troleibuzele, fără să ne fie clar ce are de gînd să întreprindă conducerea întru salvarea fraţilor din Transnistria.

Banditii sapă transee de "apărare" în jurul Tighinei, chiar în clipa cînd ministrul de interne al R.M. spune deputaţilor că poliţia e stăpînă pe situaţie în acest oraş de pe malul drept al Nistrului. Ce se întîmplă cu noi, domnilor? Avem demnitate ori ba? Cît se poate să ne consolăm cu "concilierea", cu formarea comisiilor? Sîntem ori nu sîntem urmaşii lui Mircea cel Bătrîn şi Ştefan cel Mare?

Filip EFTODE